

သုသိပါသည်။

He Knows

ရှေးဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးက “ငါဆီလိုသည်”ဟု ဆိုသည်။ ထို့နောက် သူက သံလွင် ပင်ပျိုလေးတစ်ပင်ကို စိုက်ခဲ့သည်။

“ကိုယ်တော်ဘုရား” သူက ဆုတောင်းခဲ့သည်။ “ကျွန်တော့်အပင်၏ နူးညံ့သည့် အမြစ် များက ရေသောက်ပြီး ကြီးထွားလာရန် ရေလိုအပ်ပါသည်။ ညင်သာသော ရွာသွန်းမှုများကို ပို့ဆောင်တော်မူပါ။” ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်က ညင်သာသော မိုးရွာသွန်းမှုများကို ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။

“ကိုယ်တော်ဘုရား” သူက ဆုတောင်းခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်အပင် နေကိုလိုပါသည်။ နေကို ပို့ဆောင်ပေးပါ။ ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါတယ်” ထို့ကြောင့် နေရောင်ထွက်လာပြီး တဖွဲဖွဲရွာသွန်းနေသော တိမ်များကို ရွှေ့ရောင်တောက်လာစေခဲ့သည်။

“ဒီတစ်ခါ ဆီးနှင်းများကိုပေးပါသခင်၊ အပင်ရဲ့တစ်ရှူးအသားမျှင်များကို တောင့်တင်းသန်မာစေဖို့” ဘုန်းတော်ကြီးက အော်လိုက်ပြန်သည်။ ထိုအခါမှာ ဆီးနှင်းဖြင့် ပြီးပြီးပြန်ပြန် အရောင်ထွက်လာသော အပင်လေးကို တွေ့မြင်ရပြီ။ သို့သော် ညနေခင်းအချိန်တွင် အပင်ကလေး သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဘုန်းတော်ကြီးက သူ၏ ညီအစ်ကိုတော်ဘုန်းကြီးတစ်ပါး၏ အခန်းငယ်လေးကို ရှာဖွေပြီး သူ၏ ထူးဆန်းသော အတွေ့အကြုံကို ပြောပြခဲ့သည်။

“ငါလည်း အပင်ငယ်လေးတစ်ပင်ကို ပျိုးခဲ့တယ်”ဟု သူက ဆိုသည်။ “တွေ့တဲ့အတိုင်း ဘဲ အဲဒီအပင်က ကြီးထွားရှင်သန်နေတယ်။ ဒါပေမယ့် ငါ့သစ်ပင်ကို ဘုရားသခင်ရဲ့လက်ထဲ အပ်နှံထားခဲ့တယ်။ ငါ့လိုလူသားထက်စာရင် ဒီအပင်ကို ဖန်ဆင်းတဲ့အရှင်ကပိုပြီး သိမှာပေါ့။ ဘယ်လိုအခြေအနေမှ ငါမချမှတ်ဘူး။ ဘယ်လိုနည်းလမ်းတွေကိုမှ ငါမသတ်မှတ်ထားဘူး။ ကိုယ်တော်... ဒီအပင်လိုအပ်တဲ့အရာကိုသာ ပို့ဆောင်ပေးပါ။ မုန်တိုင်း ဒါမှမဟုတ်နေရောင်၊ လေ၊ မိုးရေဒါမှမဟုတ် ဆီးနှင်းစတာတွေ၊ ကိုယ်တော်ငှင်းကို ဖန်ဆင်းခဲ့ပြီး ကိုယ်တော်သာလျှင် အသိဆုံးဖြစ်ပါသည်လို့သာ ငါဆုတောင်းခဲ့တယ်”ဟု ပြန်လည်ပြောပြခဲ့သည်။

Linda Dillow

“ထို့ကြောင့် အဘယ်သို့ စားသောက်ရအံ့နည်း၊ အဘယ်သို့ ဝတ်ရအံ့နည်းဟူ၍ မစိုးရိမ်ကြနင့်။ ထိုအရာများကို သာသနာပလူတို့သည် ရှာဖွေတတ်ကြ၏။ ထိုအရာများကို သင်တို့သည် အသုံးလိုကြောင်းကို ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကို ရှေ့ဦးစွာ ရှာကြလော့။ နောက်မှ ထိုအရာများကို ထပ်၍ ပေးတော်မူလတ္တံ့။”
မဿဲ ၆:၃၁-၃၃။

အလုံးစုံ၏ တွေးခေါ်ဆင်ခြင်မှုစနစ်

C.H. Spurgeon The logic of it all

တစ်ညနေခင်း ပင်ပန်းခက်ခဲလှသည့် တစ်နေ့တာအလုပ်အပြီး ကျွန်တော် အိမ်ပြန်လာခဲ့သည်။ အလွန်ပင်ပန်း နွမ်းနယ်နေပြီး စိတ်ဓါတ်ကျနေချိန် ထိုကျမ်းပိုဒ်က ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။ “ငါ့ကျေးဇူးသည် သင့်အဘို့ လောက်ပေ၏”။ (၂ကော ၁၂:၉၊ သမ္မာကျမ်းစာ)။

ကျွန်တော်က “လုံလောက်တယ်လို့ ကျွန်တော်ယူသင့်ပါတယ်ကိုယ်တော်”ဟုပြောပြီး အားပါးတရ ရယ်မောခဲ့သည်။ ထိုသွန်သင်ချက်က အယုံအကြည်ကင်းမဲ့မှုကို အလွန်မိုက်မဲသောအသွင်ပေါက်စေခဲ့သည်။ ဤအခြင်းအရာသည် ရေအလွန်ငတ်သော ငါးကလေးတစ်ကောင်က သူ့ရေ သောက်လိုက်လျှင် မြစ်ရေခမ်းသွားမည်ကို စိုးရိမ်နေသောကြောင့် ဖခင် “သိမ်းမြစ်”ကြီးက . . . “သောက်ပစ်လိုက်ပါငါးကလေး၊ ငါ့စမ်းချောင်းက မင်းအတွက် လုံလောက်ပါတယ်”ဟု ပြောလိုက်သည့်အဖြစ်နှင့် တူနေသည်။

တဖန် ကျွန်တော်က အဝေးတောင်ထိပ်ပေါ်မှ လူတစ်ယောက်၏ အဖြစ်ကို မှန်းဆကြည့်သည်။ သူက မိမိကိုယ်ကို “နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း လေထုကုဗပေအများကြီးကို ငါရှာတယ်။ ဒါကြောင့် လေထုထဲမှာရှိတဲ့ အောက်စီဂျင် ကုန်ခမ်းသွားမှာကို စိုးရိမ်မိတယ်”ဟု ပြောနေခဲ့ရာ မြေကြီးက “ရှုပစ်လိုက်စမ်းပါ။ အိုလူသား၊ ပြီးမင်းရဲ့အဆုတ်တွေ ပြည့်သွားအောင် ဖြည့်လိုက်၊ ငါ့လေထုက မင်းအတွက် လုံလောက်ပါတယ်”ဟု ပြောကောင်းပြောလိမ့်မည်။

ယုံကြည်ခြင်း ကြီးမားသော သူများဖြစ်ကြပါ။ အနည်းငယ်မျှသော ယုံကြည်ခြင်းက သင်တို့ဝိညာဉ်များကို ကောင်းကင်ဘုံသို့ ယူဆောင်လာသော်လည်း ကြီးမားသော ယုံကြည်ခြင်းက ကောင်းကင်ဘုံအား သင်တို့၏ ဝိညာဉ်များထံ ယူဆောင်လာပေးလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ ။ ၁၉ ရာစုနှစ်အတွင်း အင်္ဂလိပ်တရားဟောဆရာများအနက် အလွန်လူကြိုက်များဆုံးဟု ယုံကြည်ရသော ချားလ်(စ်)ဟက်ဒန်စပါရီယွန်သည် ၁၈၃၄ မှ ၁၈၉၂ခုနှစ်ထိ အသက်ရှင်သန်သွားခဲ့သည်။ သူသည် အသက် ၁၆ နှစ်အရွယ်တွင် သူ၏ ပထမဆုံး ဟောကြားမှုကို ပြုခဲ့ပြီး အသက် ၁၇ နှစ်အရွယ်တွင် သူ၏ ပထမဆုံးအသင်းတော်တွင် သင်းအုပ်အဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့သည်။ အသက် ၁၉ နှစ်အရွယ်တွင် လန်ဒန်မြို့ southwark ၏ New Park လမ်းဘုရားရှိခိုးကျောင်းအသင်းသားများအပေါ်သို့ သိုးထိန်းအဖြစ် ခန့်အပ်ထားခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ လန်ဒန်မြို့တွင် သင်းအုပ်ဆရာအဖြစ် အမှုထမ်းစဉ်ကာလအတွင်း တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း လူပေါင်း (၆၀၀၀)ခန့်ကို ဟောကြားခြင်း၊ အပတ်စဉ်ဟောကြားမှုများကို ထုတ်ဝေခြင်း၊ လစဉ်မဂ္ဂဇင်းကို ရေးသားခြင်း၊ သင်းအုပ်ဆရာများအတွက် ကောလိပ်ကျောင်းကို တည်ထောင်ခြင်း၊ မိဘမဲ့ကျောင်းနှစ်ကျောင်း၊ သက်ကြီးများအတွက် ဂေဟာတစ်ခု၊ ဘာသာရေးစာပေ၊ စာအုပ်များအဖွဲ့အစည်းနှင့် သာသနာပြုစခန်းအတော်များကို တည်ထောင်ခဲ့သည်။

C. Peter Van Gorder

ကျွန်တော်၏ အိမ်မက်ထဲတွင် ကောင်းကင်သားတစ်ဦးက မိမိကု တင်ဘေးတွင် ရပ်လျက်ရှိနေခဲ့သည်။ သူထံမှ ထွက်နေသောအလင်းကြောင့် သူ၏ ခန္ဓာပုံပန်းသဏ္ဍန်ကို ကောင်းစွာမြင်နိုင်။ သူ၏ လက်ထဲတွင် ကြီးမားသော စာအုပ်ကြီးတစ်အုပ်ကို ကိုင်ထားခဲ့ရာမှ ထိုစာအုပ်ကို ကျွန်တော့် အားပေးလာသည်။ ခေတ္တ တုံ့ဆိုင်းဆိုင်း ဖြစ်နေပြီးမှ ကျွန်တော် ထိုစာအုပ်ကို ယူလိုက်ပြီး သတိထားကာ ဖွင့်လိုက်သည်။ ဤစာအုပ်၏ စာမျက်နှာများထဲတွင် မည်သို့သော အကြောင်းအရာများ ပါဝင်နေမည်နည်း? လွန်ခဲ့သောနှစ်အတွင်း ကျွန်တော်ပြုလုပ်ခဲ့သော အမှားများနှင့်အပြစ်များတို့၏ အသေးစိတ်စာရင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည် မဟုတ်ပါလား? ကျွန်တော်အံ့အား သင့်သွားရလောက်အောင်ပင် စာရွက်များက အလွတ်ဖြစ်နေခဲ့သည်။

‘ဒါက ဘာပါလဲ?’ ကျွန်တော် မေးခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ သူက “ဒီစာအုပ်က သစ်လွင်ပြီး လန်းဆန်းသလို သင့် ရှေ့မှာရှိတဲ့ တစ်နှစ်တာကလည်း ဒီအတိုင်းဘဲဖြစ်တယ်။ ဒါက သင့်အတွက် မှန်ကန်သော အရာကိုပြောဆိုရန်အတွက် နောက်အခွင့်အရေးတစ်ခုဘဲ။ စာအုပ် ရဲ့ စာမျက်နှာများပေါ်မှာ သင့်ရဲ့အမှတ်အသားကို သတိထားပြီး ပြုလုပ်ပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အဲဒါကို အလွယ်တကူနဲ့ မဖျက်ပစ်နိုင်လို့ဘဲ ဖြစ် တယ်။ သင်ရေးတဲ့အရာကို လာမဲ့ မျိုးဆက်များက ဖတ်ကြမှာမို့ ဂရုစိုက်ပါ” ဟု ပြောခဲ့သည်။ ထိုအခြင်းအရာနှင့် အိမ်မက်က အဆုံးသတ်သွားခဲ့ပါသည်။

များမကြာမီ ဇနီးသည်နှင့်အတူ ကျွန်တော် ဈေးဝယ်ထွက်ခဲ့ပါ သည်။ သူမက အဝတ်အစားများ တော်တော် ဝတ်ကြည့်နေသည်ကို စောင့် ဆိုင်းနေစဉ်အတွင်း ကျွန်တော်က ဆိုင်ထဲ ဟိုဟိုဒီဒီ လိုက်ကြည့်နေခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ကျွန်တော့်မျက်လုံးများက ရောင်းရန်တင်ထားသည့် စာရေး စာအုပ်တစ်အုပ်ကို မြင်မိသည်။ ထိုစာအုပ်က စိတ်ကူးအတွေးများ၊ အိမ်မက် များ၊ ဆုတောင်းများ စသည်တို့ဖြင့် ဖြည့်စွက်ရန် စာမျက်နှာအလွတ်များ ပါ ဝင်သည့် ဒိုင်ယာရီခေါ် နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်နှစ် သက်သော အဖုံးကို တွေ့ခဲ့သောကြောင့် စာအုပ်ကို ဝယ်ယူခဲ့သည်။ ကျွန် တော်၏ဇနီးသည်က ထိုဝယ်ယူမှုနှင့်ပတ်သက်၍ အကောင်းမမြင်ခဲ့။ “ရှင်မှာ ရေးစရာ တဝက်ကျော်ကျန်နေတဲ့ စာအုပ်တွေရှိနေသေးတယ်မဟုတ်လား?”

“ဟုတ်တယ်လေ” ကျွန်တော် ဝန်ခံလိုက်သည်။ “ဒါပေမယ့် ဒီစာ အုပ်က တနည်းတဖုံ ငါ့ကို လက်ယက်ခေါ်နေခဲ့တယ်”။

စာအုပ်သစ်၏ လစ်လပ်နေသော စာမျက်နှာကိုကြည့်ခြင်းနှင့် ပတ် သက်၍ အံ့ဩစရာနှင့် ကြောက်ရွံ့စရာ တစ်စုံတစ်ခု ရှိနေသည်။ နှစ်သစ်တစ် နှစ်အလား ၎င်းက သူ့အပေါ် ကျွန်ုပ်တို့၏ အမှတ်အသားပြုခြင်းကို စောင့် ဆိုင်းလျက် ရှိနေခဲ့သည်။ ထိုစာမျက်နှာများပေါ်တွင် သူတစ်ပါးအတွက် ဝမ်း မြောက်ခြင်းကို ယူဆောင်လာမည့် စကားများ၊ အလွန်လှပသော စကားများ ကို ရေးသားကြပါစို့။

ဒီနှစ်မှာ . . .

ရယ်မောရန်နှင့် ပြုံးပြရန်
ငါ့မျက်နှာပေါ် လေတိုက်ခတ်မှုကို ခံစားရန်
ကလေးငယ်၏ မှန်ကန်သောဉာဏ်ပညာကိုသင်ကြားရန်
ငါ့ဝိညာဉ်လိုအပ်သော နေရာလပ်ကိုပေးကာ
ပိုမိုသန့်စင်ကြည်လင်သော ဘဝကို ရှင်သန်ရန်
ငါ့အချိန်ပိုယူမည်အမှန် . . . ဒီနှစ်မှာ။

ဒီနှစ်မှာ . . .

ငါ့ကွန်ပြူတာကိုပိတ်ထားဘို့ သင်ကြားခါ
လူအများနှင့်အပြန်အလှန်ဆက်ဆံမှု
ကွန်ပျူတာ ဆက်သွယ်ရေးပေါ် ယဇ်မူးခြင်းကိုလျော့ကာ
အလုံးစုံသောဘဝ၏ ချစ်ခင်စွဲလန်းစရာ
လေ့လာရှုမြင်ရှုရှိုက်ရန် အချိန်တိုး၍ ယူမည်အမှန်
. . . ဒီနှစ်မှာ။

ဒီနှစ်မှာ . . .

ကြာမြင့်စွာ လျစ်လျူပြုခဲ့သော ထိုစာကို
ရေးသားဘို့ ငါဆုံးဖြတ်မည်
နှလုံးသား၏ ဝေဒနာကို လျော့ပါးစေရန်
စိတ်ပျက်နေသည့် မိတ်ဆွေကို အားပေးရန်
တစ်စုံတစ်ယောက်အတွက် အားပေးမှုကို ယူလာမည်အမှန်
. . . ဒီနှစ်မှာ။

ဒီနှစ်မှာ . . .

အချိန်အချက်ပြုထားရာ အချိန်များက ငါ့ကို အပိုင်မစီးနိုင်၊
ကြီးပွားကျော်ကြားလိုသည့်ဆန္ဒ ငါ့ကို အကျဉ်းမချစေရ။
စိတ်ပျက်စရာ မျှော်လင့်ချက်မဲ့သည့် ထိုခေါင်းစည်းများ
ငါ့စိတ်ထားကို စေခိုင်းခွင့်မပေးနိုင်ပါ။
ငါရွေးမည်က ကြောက်ရွံ့ခြင်းမဟုတ် . . . ယုံကြည်ခြင်းသာ
. . . ဒီနှစ်မှာ။

ဒီနှစ်မှာ . . .

အပြင်ဘက်က ဆီးနှင်းလွှမ်းသည့် မာကြောမှုအောက်မှာ
မြင်ရမည်က ရုန်းကန်နေသည့် ပန်းတစ်ပွင့်ပါ
နိမ့်ကျမှုဒဏ်ခံစားရ၍
စိတ်ပျက်ခြင်း၏ ဆူပွက်မှုဒဏ်ခံရသူများထံ
ငါ့နှလုံးသား ဆွဲယူသွားရန် ငါကြိုးစားမည်အမှန်
. . . ဒီနှစ်မှာ။

ဒီနှစ်မှာ . . .

ဘုရင်များနှင့် သမ္မတများအတွက် အံ့ကိုက်ဖြစ်မည့်
မြင့်မြင့်မားမား ကြီးမြတ်လှသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်များမရှိ
ဆိတ်ငြိမ်လှသော တော်လှန်ရေးကို အစပြုလျက်
ဥစ္စာဓနနှင့် ဘဝတက်လှမ်း စသည်တို့အထက်
ထိုရိုးသားကာ ချစ်စရာကောင်းသည့်အရာများကို ငါရှာဖွေမည်
. . . ဒီနှစ်မှာ။